

Σπήλαιο των Ολύμπων

38.2129146, 25.9245342

Το σπήλαιο των Ολύμπων (ή αλλιώς και σπήλαιο Συκιάς) βρίσκεται στο νότιο τμήμα του νησιού, κοντά στο χωριό Ολύμπιο και όχι μακριά από τα χωριά Πυργί και Μεστά. Το 1985 εξερευνήθηκε από την Ελληνική Σπηλαιολογική Εταιρεία και από το 2003 είναι επισκέψιμο για το κοινό.

Βρίσκεται σε υψόμετρο 100 μέτρων από την επιφάνεια της θάλασσας και πρόκειται για σπηλαιοβάραθρο με βάθος που φτάνει τα 55 μέτρα. Αν και μικρό σε διαστάσεις, το σπήλαιο των Ολύμπων έχει εξαιρετικό εσωτερικό διάκοσμο από σταλακτίτες και σταλαγμίτες που το κατατάσσει ανάμεσα στα πιο αξιόλογα της Ελλάδας.

Αποτελείται από ένα κύριο θάλαμο διαστάσεων 30x30 μέτρων περίπου, ο οποίος προεκτείνεται σε ένα επίμηκες τμήμα. Περιμετρικά του κυρίως θαλάμου δημιουργούνται "εσοχές", οι οποίες σε ορισμένες θέσεις διαμορφώνουν άλλους μικρότερους θαλάμους.

Η οροφή είναι καλυμμένη από πλήθος σταλακτιτών, οι οποίοι στις περισσότερες περιπτώσεις δεν έχουν μεγάλη ανάπτυξη. Την πιο εντυπωσιακή ανάπτυξη παρουσιάζουν οι σταλακτίτες. Επίσης, σε ορισμένες θέσεις είναι εντυπωσιακή η ανάπτυξη από εκκεντρίτες (ένα είδος σταλακτιτών που αναπτύσσονται προς διάφορες κατευθύνσεις), που η δημιουργία τους αντιβαίνει τους νόμους της βαρύτητας, αφού δεν αναπτύσσονται κατά την κατακόρυφη διεύθυνση. Η ανώμαλη αυτή ανάπτυξη αποδίδεται στην ύπαρξη ρευμάτων αέρα που υπάρχουν μέσα στο σπήλαιο, πιθανό και λόγω του φυσικού ανοίγματος της οροφής του.

Από την χρονολόγηση διαφόρων δειγμάτων ανθρακικών υλικών του σπηλαίου, υπολογίστηκε ότι το αρχαιότερο από αυτά δημιουργήθηκε πριν από 230 χιλιάδες χρόνια. Πάντως είναι πιθανό να υπάρχουν και αρχαιότερα εντός του σπηλαίου. Η δημιουργία του ίδιου το σπηλαίου είναι δύσκολο να υπολογιστεί. Θεωρείται ότι η ηλικία του δεν είναι αρχαιότερη των 25 εκατομμυρίων ετών ενώ το πιθανότερο είναι να άρχισε να σχηματίζεται 1 με 5 εκατομμύρια χρόνια πριν.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το σπήλαιο των Ολύμπων εξακολουθεί να είναι ενεργό (σε φάση ανάπτυξης) ακόμη και σήμερα. Γι' αυτό το λόγο έχει δοθεί προσοχή ώστε πιθανές ανθρώπινες παρεμβάσεις να μην επηρεάσουν το μικροκλίμα στο εσωτερικό του. Εξου και το σύστημα εισόδου των επισκεπτών, διπλής πόρτας, που προφυλάσσει από πιθανά ρεύματα αέρα. Η θερμοκρασία (18 βαθμοί Κελσίου) και η υγρασία (95%) στο εσωτερικό του παραμένουν σχεδόν σταθερές όλο το χρόνο ενώ η σταγονοροή μεταβάλλεται εποχιακά. Οι σταλακτίτες και οι σταλαγμίτες του σπηλαίου δημιουργούνται από την χημική απόθεση του ανθρακικού ασβεστίου που μεταφέρεται από το νερό που εισέρχεται στο σπήλαιο από τη βροχή.

Από τη φυσική του είσοδο που βρίσκεται στην οροφή της μεγάλης αίθουσας μπαίνουν ακτίνες ηλίου και σε συνδυασμό με τα φυσικά χρώματα των σχηματισμών του εσωτερικού του σπηλαίου (κόκκινο, κίτρινο και λευκό) δημιουργούν εντυπωσιακές εικόνες που σπάνια συναντά κανείς σε άλλα σπήλαια.

Περίληψη

Σκοπός: Εκδρομή	Τύπος: Αξιοθέατα	Χώρα: Greece
Πόλη: Χίος		